

Publicerad 12 november 2006 kl. 04:00

"Jag drömmer om en separatutställning"

Bruno Nilsson flyttade till Ven för snart 40 år sedan. Som tandläkare utövade han yrket vid praktiken i Landskrona. Men samtidigt har den konstnärliga ådran spirat, både som skådespelare och som konstnär när han målar hemma i ateljén på sitt älskade Ven.

Familj. **Det är snart 40 år** sedan Bruno Nilsson flyttade med sin familj till Kyrkbacken på Ven när stormvinden vrålade som värst.

— Gamle doktor Arvidsson på Ven hade en son som jag var kompis med. Vi var där och hälsade på och han berättade att det fanns ett hus till salu. Då åkte vi dit och tittade på det, berättar han.

Söndagen den 15 november 1936 såg Bruno Nilsson dagens ljus på Rådhusorget 5 i Landskrona. Samtidigt var hela släkten hos mormor på gåsamiddag några kvarter bort. Eftersom farfar hade startat Landskronas första tandläkarpraktik 1889 och pappa hade följt i hans fotspår var yrkesvalet mer eller mindre självklart. Tyckte släkten. Bruno Nilsson var inte lika säker. I ungdomen låg hans framtidsplaner mer åt det konstnärliga hållet.

— Jag var duktig på teckning och hade stora A i det ämnet i många år.

Brunos mormors far var konstmålare och hans mormor och mor målade på porslin, så nog fanns det påbrå även för en sådan karriär. Men när han förälskade sig i Eila Berntsson på en skoldans ansåg han att han behövde en säkrare inkomst för att försörja hustru och barn. Han gick i fars och farfars fotspår och tog sin tandläkarexamen i Malmö 1964.

— När jag väl hade bestämt mig för det säkra och trygga så var det inga större problem.

1962 stod bröllopet mellan Eila och Bruno. Familjen utökades med en son och en dotter, som i sin tur har bidragit med tre barnbarn.

Som färdig tandläkare började Bruno Nilsson arbeta tillsammans med sin far i den ärvda tandläkarpraktiken i Landskrona och i slutet av 70-talet flyttade han den då 90-åriga rörelsen till ett korsvirkeshus från 1700-talet som han lät rusta upp. Nu har han sålt praktiken men behållt huset.

— Det var en härlig miljö att arbeta i. Det fanns en planterad kullerstensgård på insidan och några mindre korsvirkeshus från 1700-talet.

Som Venbo är han mycket intresserad av öns väl och ve. Under 70-talet kämpade han mot planer på hotell och fritidsprojekt i Möllebäcksdalen och för en sjuksköterska på ön. Dessutom var han med och bildade Vens byalag.

— Landskronas politiker verkade köra över den minskande befolkningen på Hven under 70-talet. Det var roligt att kämpa på för sjukvården, skolan, trafiken till ön och inte minst AB Venintressenters vilda planer att bygga stort på naturskyddsvärda områden.

När Bruno Nilsson och hans familj flyttade till Ven glunkades det bland ö-borna att "di blir inte länge här". Nu har Bruno bott på ön i snart 40 år och han minns att en av grannarna hade en annan åsikt. "Han slängde några nyfångade spättor över vår mur o

GRATTIS Bruno Nilsson

Aktuell: Fyller 70 år den 15 november.

Bor: På Ven.

Familj: Hustrun Eila, två barn, tre barnbarn.

Yrke: Pensionär, före detta tandläkare, konstnär.

Föddes: På en söndag.

Firar födelsedagen: Med familjen.

Under samma årtionde började också hans konstnärliga ådra kräva sitt och Bruno Nilsson skapade en serie i tuschteknik och grafisk teknik med texter, "14 bilder från förtryck till samhörighet", som ställdes ut på Landskrona Museum på 1980-talet. Han valde också att uttrycka sin konstnärlighet på teaterscenen. Först blev han ordförande i Skånska Teatervänners styrelse och så småningom gick han med i amatörteaterföreningen Harlekin, där han också var ordförande och stod på scen i flera teaterproduktioner.

Han trivs med livet som pensionär där han kan måla i sin ateljé på Ven och läsa alla böcker han inte hunnit med tidigare. Dessutom ställer han ut sina verk på Kyrkbackens galleri vid hamnkrogen och på Campus Landskronas gymnasium.

— Och jag drömmer om en separatutställning på Landskrona Konsthall.

Josefine Sjöqvist

Ansvarig utgivare: Sören Karlsson
